UTLENDINGSNEMNDA
UNE

Den 01.11.2004 ble det truffet avgjørelse i

Sak:	DUF 2002 061953 09 – 001
Nemndleder:	Astrid Lund-Andersen
Klager:	Mohamed Mahamod Ali 05.01.1995 Somalia
Saken gjelder:	Klage over Utlendingsdirektoratets vedtak av 25.08.2002 om avslag på søknad om oppholdstillatelse i familiegjenforeningsøyemed.
Behandlingsform:	Saken er i henhold til utlendingsloven § 38 b annet ledd første punktum behandlet og avgjort av nemndleder alene da saken ikke byr på vesentlige tvilsspørsmål.

VEDTAK:

Klagen fra Mohamed Mahamod Ali over Utlendingsdirektoratets vedtak av 25.08.2002 tas ikke til følge.

Saksforholdet:

Klageren fremmet søknad om oppholdstillatelse i familiegjenforeningsøyemed ved ambassaden i Addis Abeba den 03.09.2002. Klageren søkte sammen med sin oppgitte fostermor, Suleqa Mohamed Haji, DUF 2002 061948 05. Herboende referanse var oppgitt å være klagerens onkel og fosterfar.

Herboende referanse, Abdu-Kadir Ali Mohamed, DUF 2001 025810 05, kom til Norge som asylsøker i 2001, og har pr. i dag arbeidstillatelse i medhold av utlendingsforskriften § 21 andre ledd. I asylintervjuet, foretatt 06.03.2002, opplyste referansen at klageren ble forsørget av referansen selv, hans ektefelle og referansens mor.

I intervju ved ambassaden av 19.11.2002 forklarte Suleqa Mohamed Haji at klagerens foreldre hadde blitt drept i 1995 og at hun og referansen hadde tatt seg av ham etter dette. De

hadde bodd i et to roms hus i Mogadishu, hvor Haji og ektefellen hadde delt ett rom, mens klageren og referansens mor hadde delt det andre. Ifølge Haji, bodde referansens mor nå i Mogadishu.

I intervju av samme dag opplyste klageren selv blant annet at referansen var hans far og Suleqa Mohamed Haji hans mor. På spørsmål om bosted oppga han videre at han ikke visste hvor han bodde nå og om han hadde bodd andre steder. Klageren opplyste også at han ikke visste hvem referansens mor var. Da ambassaden fortalte ham at Suleqa Mohamed Haji hadde opplyst at referansens mor hadde bodd sammen med dem i Somalia, svarte klageren at han ikke kunne huske dette.

Referansen ble intervjuet i forbindelse med klagerens og ektefellens søknad ved Hedmark politidistrikt den 09.01.2003. Han forklarte da at han og ektefellen hadde flyttet sammen med referansens mor og klageren etter at referansens far, bror og brorens ektefelle hadde blitt drept i 1995. Han opplyste videre at klageren trodde referansen var hans far, fordi referansen hadde overtatt ansvaret for klageren da han var liten.

Utlendingsdirektoratet avslo søknaden i vedtak av 25.08.2003. Søknaden ble særskilt vurdert i relasjon til utlendingsforskriften § 24 første ledd bokstav f), som gjelder fosterbarn. Direktoratet fant at det ikke var tilstrekkelig dokumentert eller sannsynliggjort at klageren var referansens fosterbarn, og at referansen hadde foreldreansvar for klageren. Det ble vist til at referansen hadde opplyst at både han selv og hans mor hadde forsørget klageren. Suleqa Mohamed Haji hadde videre opplyst at klageren hadde bodd sammen med referansens mor på ett rom, mens Haji og referansen hadde bodd i et annet. Etter direktoratets vurdering fremsto det videre som underlig at klageren, som var åtte år på intervjutidspunktet, ikke kunne huske en bestemor han hadde delt rom med de siste seks årene. Det ble bemerket at det svekket søknadens troverdighet at klageren tilsynelatende holdt tilbake informasjon om sin familie. Direktoratet fant det på denne bakgrunn ikke sannsynliggjort at referansen hadde hatt foreldreansvar for klageren fremfor referansens mor.

Det ble videre vist til at underholdskravet i utlendingsforskriften § 25 ikke var oppfylt. Direktoratet viste til at klageren hadde sosialstøtte som eneste inntekt. Direktoratet fant heller ikke at det forelå sterke menneskelige hensyn som talte for å gjøre unntak fra de alminnelige vilkårene for familiegjenforening, jf. utlendingsforskriften § 24 annet ledd.

Vedtaket ble påklaget av fremfor referansens mor i brev av 29.09.2003, med tillegg fra klageren selv av 18.11.2003. Det ble blant annet anført at familien hadde det vanskelig som følge av atskillelsen fra referansen, og at klageren ikke hadde noen andre til å ta seg av ham. Videre ble det anført at det ikke fantes dokumenter som kunne bevise at referansen hadde adoptert klageren pga. mangel på lovlige myndigheter i Somalia.

Utlendingsdirektoratet oversendte saken til Utlendingsnemnda for klagebehandling den 06.11.2003. Direktoratet hadde vurdert opplysningene som fremkom i klagen, men fant ikke grunnlag for å omgjøre sitt tidligere vedtak.

I brev fra herboende referanse av 21.06.2004 ble det opplyst at referansen hadde fått to ettårige engasjementer som morsmållærer, en 64 % deltidsstilling i Hempa/Vesleparken barnehage og en 23 % deltidsstilling ved Fagerlund skole. Arbeidsavtaler var vedlagt.

I henhold til innsendte lønnslipper for august og september 2004 hadde klageren en månedlig inntekt på kr 16 443.-.

Nemndas vurdering:

Det fremgår av utlendingsloven § 8 annet ledd, jf. utlendingsforskriften § 24 første ledd, at arbeids- eller oppholdstillatelse kan gis til utlending som har en særlig tilknytning til riket. Hvem som anses for å ha en særlig tilknytning til riket er nærmere definert i utlendingsforskriften § 24 første ledd bokstav a-g.

Klageren er særlig blitt vurdert etter utlendingsforskriften § 24 første ledd bokstav f). Ifølge denne bestemmelsen kan fosterbarn gis oppholdstillatelse når det godtgjøres at barnet er etablert medlem av husstanden og at de som utøver foreldreansvaret over barnet, rettmessig gjør dette i henhold til hjemlandets lovgivning. Når barnets biologiske foreldre er i live, må det fremlegges dokumentasjon som bekrefter at foreldreansvaret er overført. Norsk barnevernmyndighet må ha godkjent fosterhjemmet eller foreta en slik godkjenning etter ankomst.

Det er opp til klageren og eventuelt referansen å sannsynliggjøre at vilkårene for arbeidstillatelse i loven og forskriften er oppfylt. I de fleste søknader om familiegjenforening kan slektskap og andre forhold bekreftes ved hjelp av skriftlig dokumentasjon, som for eksempel en fødselsattest. På bakgrunn av dokumentsituasjonen i Somalia, kan man imidlertid ikke stille samme dokumentasjonskrav til somaliske borgere. Somalia har grunnet borgerkrig vært uten sentralregjering siden 1991. Det eksisterer av denne grunn ingen offentlige myndigheter eller personer som kan utstede dokumenter som gir tilstrekkelig notoritet. Mulighetene til å verifisere opplysningene er dertil små. Utgangspunktet for vurderingen av om den anførte fosterbarnrelasjonen skal legges til grunn, er derfor de opplysningene som klageren og herboende referanse har gitt i forbindelse med søknaden og i tidligere saker. Generelt vil manglende kunnskap om familieforhold eller motstridende opplysninger være omstendigheter som svekker sannsynligheten for at en reell familietilknytning foreligger.

I henhold utlendingsforskriften § 24 første ledd bokstav f) må det "godtgjøres" at vilkårene er oppfylt. Dette innebærer at det stilles strenge krav til sannsynliggjøringen av at barnet er et fosterbarn i forskriftens forstand. Formålet med dette er å forhindre at barn blir skilt fra sine rette foreldre. Dette er i overensstemmelse med FNs barnekonvensjon som fastslår at hensynet til barnets beste skal være overordnet ved alle myndighetsbeslutninger. Av konvensjonens art. 7 følger det at barnet, så langt som mulig, har rett til å vokse opp med sine foreldre.

Etter nemndas vurdering er det ikke godtgjort at referansen utøver foreldreansvar over klageren. Nemnda mener i likhet med Utlendingsdirektoratet at det ikke er tilstrekkelig sannsynliggjort at Suleqa Mohamed Haji og referansen har hatt omsorg og ansvar for klageren fremfor referansens mor. Det vises i denne sammenheng til begrunnelsen i direktoratets vedtak. Nemnda vil videre bemerke at de motstridende opplysninger som er gitt i saken, samt det forhold at klageren tilsynelatende har svært begrenset kunnskap om hvor og hvem han har bodd sammen med, svekker troverdigheten av at klageren har vært medlem av husstanden overhodet.

Nemnda finner heller ikke at det foreligger sterke menneskelige hensyn i forskriftens forstand som taler for at oppholdstillatelse gis i medhold av lovens § 8 annet ledd, jf. utlendingsforskriften § 24 annet ledd. Nemnda har sett hen til opplysningene om at klageren

ikke har andre omsorgspersoner enn referansen og Suleqa Mohamed Haji. Sistnevnte er i Utlendingsnemndas vedtak av i dag innvilget tillatelse til opphold i Norge, og har således mulighet til å etterlate klageren alene i Etiopia. Nemnda finner imidlertid at dette ikke kan tillegges avgjørende vekt ved vurderingen. Det bemerkes videre at referansens mor, i henhold til sakens opplysninger, befinner seg i Somalia.

Nemnda presiserer at det ikke er tatt stilling om de øvrige vilkår etter forskriftens § 24 første ledd bokstav f) er oppfylt, da dette ikke er avgjørende for sakens utfall.

Klageren fyller etter dette ikke vilkårene for familiegjenforening etter utlendingsloven § 8 annet ledd og utlendingsforskriften § 24 første ledd bokstav f).

Det gjøres oppmerksom på at beslutninger om behandlingsform ikke kan påklages, jf. utlendingsloven § 38b femte ledd.

Kopi av vedtaket er sendt ambassaden i Addis Abeba (ref.nr 472/02), som om mulig bes underrette klageren.

Astrid Lund-Andersen
Nemndleder